Lietas arhīva Nr. C-09783-23/119
ECLI:LV:RPT:2023:0810.C770978323.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga, 2023. gada 10. augustā

Rīgas pilsētas tiesa
tiesnese Aiga Freimane
izskatīja rakstveida procesā AAS "Balta" vienkāršotas procedūras prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējuma atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] AAS "Balta" (turpmāk tekstā prasītājs) ir cēlusi tiesā vienkāršotas procedūras prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk tekstā atbildētājs) par zaudējumu 621,11 EUR piedziņu.

[1.1] Prasība pamatota ar Apdrošināšanas līguma likuma 45. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4. pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. - 6. pantu, Civillikuma 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779. pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr. 408 "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas noteikumi", Ministru kabineta noteikumiem Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apskati, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām", 2010. gada 28. septembra Ministru kabineta noteikumu Nr. 905 "Kārtība, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības" 2. punktu.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju kā apdrošinātāju un /pers. A/ kā apdrošinājuma ņēmēju tika noslēgts mājokļa apdrošināšanas līgums, saskaņā ar kuru par laika periodu no 2022. gada 22. aprīļa līdz 2023. gada 21. aprīlim tika apdrošināts dzīvokļa īpašums Nr./adrese/. Polises darbības laikā minētais dzīvoklis tika appludināts un 2022. gada 13. augustā apdrošinājuma ņēmējs vērsās pie prasītāja ar pieteikumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

2022. gada 29. augustā atbildētājs, kas ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotājs, sastādīja aktu Nr.1-8/26687 par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem, kurā norādīja, ka apdrošinātā dzīvokļa telpu bojājumi radušies sakarā ar stāvvada bojājumu dzīvoklī /adrese A/. Citi bojājumi nav konstatēti.

Apdrošinātāja pārstāvis, apsekojot dzīvokli, sastādīja tāmi, kurā zaudējumi apdrošinātajam dzīvoklim novērtēti 621,11 EUR apmērā, un kas 2023. gada 12. septembrī izmaksāti /pers. A/.

[1.3] Prasītājs lūdz piedzīt izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību no atbildētāja, norādot, ka atbildētājam kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājam saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. pantu ir pienākums dzīvojamās mājas pārvaldīšanā ievērot pārvaldīšanas procesa nepārtrauktību, nodrošinot dzīvojamās mājas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā ekspluatācijas laikā, savukārt minētā likuma 6. panta otrās daļas 1. punkta d) apakšpunktā ir noteiktas obligāti veicamās darbības, saskaņā ar kurām ir obligāta dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju apsekošana tehniskā apkope un kārtējais remonts. Ministru kabineta noteikumi Nr.907 "Dzīvojamās mājas, tajā skaitā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi" noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Ievērojot to, ka ūdens noplūdes cēlonis atradās komunikāciju posmā, kas ietilpst kopīpašuma daļā atbildētājs kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks noplūdes brīdī bija atbildīgs par to bojājumu rezultātā nodarītiem zaudējumiem. Savukārt pienākums rūpēties par komunikāciju uzturēšanu ietver sevī ne tikai pienākumu novērst komunikāciju bojājumus to rašanās gadījumā, bet regulāri pārbaudīt komunikāciju stāvokli, savlaicīgi veikt to nomaiņu vai labošanu piesardzības apsvērumu dēļ, gādājot, lai komunikācijas pastāvīgi būtu tādā tehniskā stāvoklī, lai pēc iespējas samazinātu avārijas situāciju risku un no tā izrietošus bojājumus. Ņemot vērā minēto, prasītājs no atbildētāja kā dzīvojamās mājas apsaimniekotāja lūdz piedzīt zaudējumus 621,11 EUR, ko veido apdrošinātajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība.

[2] Rakstveida paskaidrojumos atbildētājs prasību neatzīst, norādot, ka dzīvojamās mājas īpašnieki ir dzīvokļu īpašnieki, kuri saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 9. pantu atbild par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu.

Atbildētājs norāda, ka prasītājs ir nepilnīgi norādījis saliešanas iemeslu, jo dzīvokļu īpašnieku kopībai vairākkārt ticis paziņots par karstā ūdens stāvvada nomaiņas nepieciešamību. Norāda, ka lietā nav ziņu par dzīvokļa iepriekšējā remonta vērtību vai par remonta faktu pēc appludināšanas, turklāt tāme nav saskaņota ar atbildētāju. Vienlaikus, atbildētājs norāda uz to, ka stāvvadi dzīvoklī /adrese/ tikuši aizbūvēti. Atbildētājs atsaucas uz Latgales apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.C29443720, kurā atzīts, ka tieši dzīvokļa īpašniekam pastāv pienākums uzraudzīt dzīvoklī esošo komunikāciju tehnisko stāvokli un nekavējoties ziņot apsaimniekotājam par komunikāciju bojājumiem. Tāpat atbildētājs atsaucas uz Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 16. decembra spriedumu lietā Nr.SKC-114/2021, kurā norādīts, ka jumta konstrukcija un starpstāvu pārsegumi ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma esošajā daļā, par kuras pienācīgu uzturēšanu ir atbildīga dzīvokļu kopība un stāvvadi ir tāda pati dzīvojamās mājas kopīpašumā esošā daļa, par kuras pienācīgu uzturēšanu atbildīga ir dzīvokļu īpašuma kopība.

Civillikuma 1792. pants nosaka, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums ir samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā. Atbildētāja ieskatā pieteiktā zaudējuma apmērs ir nesamērīgi liels, prasītājs lietā nav iesniedzis pierādījumus par iepriekšējā remonta vērtību, kā arī izmaksājis atlīdzību, nepārliecinoties par to, vai remonts dzīvoklī ir veikts.

[3] Atbildētājs lūdzis iztiesāt lietu tiesas sēdē.

[3.1] Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmā daļa noteic, ka, ja tiesa neizskata vienkāršotās procedūras lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma $250.^{26}$ pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiešsaistes sistēmā būs pieejams saīsinātais spriedums, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim [..].

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $250.^{26}$ panta pirmo daļu tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts

puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs ir iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros plaši izklāstīti argumenti un iebildumi pret celto prasību, un rakstveida paskaidrojumos nav atsauces uz to, kādi papildus pierādījumi lietā ir pārbaudāmi vai kādi apstākļi ir noskaidrojami, tiesa atzīst par pietiekamiem lietas izskatīšanai prasības pieteikumā ietvertos prasītāja paskaidrojumus un iesniegtos pierādījumus, kā arī atbildētāja rakstveida paskaidrojumu un iesniegtos pierādījumus, un līdz ar to neuzskata par nepieciešamu un lietderīgu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

[3.2] 2023. gada 6. jūnijā saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu pusēm nosūtīts paziņojums, kurā paziņots, ka saīsinātais spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā 2023. gada 10. augustā.

Motīvu daļa

[4] Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[5] Lietas materiāliem pievienotajā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2022. gada 29. augusta aktā Nr.1-8/26687 par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem norādīts, ka "Komisija apsekojusi adresi 2022. gada 29. augustā. Pēc PS Siltumserviss Rīga sniegtās informācijas 23.08.2022. dzīvoklī Nr. /adrese A/ konstatēts karstā ūdens stāvvada bojājums kā rezultātā nodarīti bojājumi dzīvoklim Nr./adrese/. Saliešana konstatēta 12.08.2022. Kopš 2021. gada Rīgas namu pārvaldnieks piedāvāja iedzīvotājiem veikt uzkrājumus inženierkomunikāciju nomaiņai. Iedzīvotāji nav pieņēmuši lēmumu par līdzekļu uzkrāšanu, līdz ar to līdzekļi netika uzkrāti. Rīgas namu pārvaldnieks var veikt darbus tikai kad tam pietiks finansējuma un finansējuma trūkuma dēļ nevar veikt inženierkomunikāciju nomaiņu, kā arī nenes atbildību par avārijas sekām, jo no savas puses iedzīvotājus informēja par inženierkomunikāciju nomaiņas nepieciešamību. Vidējais kalpošanas laiks inženierkomunikācijām ir beidzies."

Aktā kā bojājumi norādīti griestu bojājumi 2 m^2 un sienas bojājumi 1 m^2 platībā virtuvē.

Prasītāja piesaistīts eksperts, izvērtējot apdrošināšanas lietas materiālus, 2022. gada 7. septembrī sastādīja tāmi, kurā norādītie bojājumi sakrīt ar atbildētājas aktā norādīto informāciju un fiksēts, ka dzīvokļa īpašumā ir appludināta virtuve, kurā bojāta siena un griesti, un atlīdzināmā zaudējuma vērtība sastāda 621,11 EUR. Lietā iesniegtais maksājuma uzdevums apstiprina, ka prasītāja apdrošinātajai personai ir izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību 621,11 EUR apmērā.

[6] Dzīvokļa īpašuma likuma 3. panta otrās daļas 2. punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašuma atsevišķā īpašuma elementi ir inženiertīkli un inženierkomunikācijas līdz kopīpašuma stāvvadiem.

Minētā likuma 4. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka kopīpašumā esošajā daļā ietilpst [..] dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

No minētā izriet, ka ūdens stāvvads ir atzīstams par kopīpašumam piederošu inženierkomunikācijas sistēmas daļu.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs apsaimnieko daudzdzīvokļu dzīvojamo māju /adrese B/, savukārt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta otrās daļas 1.punkta d) apakšpunkts noteic, ka dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tajā skaitā, dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības.

Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumi Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu" 2. punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu veic, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļautu apdraudējuma iestāšanos.

Minēto Noteikumu 6. punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženiertīklu tehnisko apkopi, vizuālo apskati, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

No minēto normatīvo aktu regulējuma izriet, ka atbildētāja kā apsaimniekotāja obligāti veicamā darbība jeb pienākums ir veikt inženierkomunikāciju remontu, lai novērstu apdraudējuma, konkrētā gadījumā stāvvada plīsumu un attiecīgi īpašuma appludināšanu. Atbildētāja aktā un rakstveida paskaidrojumos norādītā atsauce, ka kopš 2021. gada atbildētājs ir piedāvājis iedzīvotājiem veikt uzkrājumus inženierkomunikāciju nomaiņai, taču iedzīvotāji nav pieņēmuši lēmumu par līdzekļu uzkrāšanu, nevar būt arguments prasības noraidīšanai, jo atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. pantā un Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumi Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu" 6. punktā noteiktajam ūdensvada apsekošana un nepieciešamo remontdarbu veikšana ir apsaimniekotāja, tas ir, atbildētāja pienākums. Lai izpildītu gan likumā, gan Ministru kabineta noteikumos noteiktās obligāti veicamās darbības, proti, lai iepriekšminēto noteikumu 2. punkta izpratnē nepieļautu apdraudējuma iestāšanos, tas ir, ūdensvada plīsumu, nav nepieciešams dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums, kas izriet arī no Augstākās tiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016. gada 9. novembra sprieduma lietā Nr.SKC-264/2016, kurā norādīts, ka ārpuskārtas remontam, kura izmaksas sedzamas no saņemtajiem pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksājumiem, nav nepieciešams īpašs dzīvokļu īpašnieku akcepts.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 16.punktā noteikts, ka būves tehnisko apsekošanu veic, ja kopš dzīvojamās mājas un tai piederīgo ēku (būvju) nodošanas ekspluatācijā vai saskaņā ar attiecīgās dzīvojamās mājas kapitalitātes grupu (1.pielikums) attiecīgajai būves daļai vai iebūvētajam būvizstrādājumam ir pagājis šo noteikumu 2. pielikumā minētais vidējais kalpošanas ilgums.

No akta par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem redzams, ka dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju vidējais kalpošanas termiņš ir beidzies, tādējādi atbildētājam bija pienākums veikt dzīvojamās mājas tehnisko apsekošanu un nepieciešamības gadījumā remontu. Pretēji paskaidrojumos norādītajam apsekošanas akts nesatur informāciju, ka stāvvadi dzīvoklī Nr./adrese/ būtu aizbūvēti. Taču arī tādā gadījumā atbildētājs nevar aizbildināties ar stāvvadu aizbūvēšanas faktu, jo kā pats atbildētājs ir norādījis aktā, tad atbildētājs ir piedāvājis dzīvokļu īpašniekiem veikt uzkrājumus inženierkomunikāciju nomaiņai, un tas nozīmē, ka pats atbildētājs nesaskata tehniskus šķēršļus piekļūt stāvvadam, lai veiktu nepieciešamās darbības tā nomaiņai.

Tiesa par nepamatotu atzīst atbildētāja atsaukšanos uz Ūdenssaimniecības pakalpojumu likuma regulējumu, jo minētais likums, kas regulē publisko institūciju kompetenci ūdenssaimniecības pakalpojumu pieejamības nodrošināšanā, vispārīgās prasības un kārtību ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanai un lietošanai, kā arī pakalpojumu sniedzēja un pakalpojumu lietotāja tiesības un pienākumus, tiesas vērtējumā nav attiecināms uz pieteiktā civilstrīda tiesisko attiecību.

Savos paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka minētā likuma 10. panta pirmās daļas 4. punkts noteic, ka atbilstoši saņemtā ūdenssaimniecības pakalpojuma veidam pakalpojumu lietotājam ir pienākums uzraudzīt līdz piederības robežai savā īpašumā vai valdījumā esošās ūdensapgādes sistēmas un kanalizācijas sistēmas tehnisko stāvokli un nekavējoties likvidēt jebkuru bojājumu, ja pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu lietotājs nav vienojušies par citādu atbildības sadalījumu attiecībā uz pakalpojumu lietotāja ūdensapgādes vai kanalizācijas sistēmas apkalpošanu.

Minētā tiesību norma ir attiecināma uz ūdens pakalpojumu sniedzēju, par kādu nav atzīstams atbildētājs, jo atbildētājs nesniedz ūdens

pakalpojumus, un pakalpojumu saņēmēja tiesiskajām attiecībām. Tāpat apstāklis, ka dzīvokļa īpašnieks saņem ūdenssaimniecības pakalpojumus, nevar atbrīvot atbildētāju no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā un Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumos Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu" izvirzītajām prasībām nodrošināt dzīvojamās mājas un tajā esošo inženiertīklu tehnisko apkopi un apsekošanu, kā arī bojājumu novēršanu.

[7] Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pamatums. Civillikuma 1773. pants noteic, ka zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies, sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara.

Civillikuma 1775. pantā noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina, savukārt Civillikuma 1779. pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai jākonstatē šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209.*).

Pamatojoties uz tiesas sprieduma 6. punktā norādītajiem argumentiem, ir konstatējama atbildētāja bezdarbība, proti, atbildētājam neveicot normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, kas noteic pienākumu veikt apsaimniekojamās mājas inženiertehnisko uzraudzību un nepieciešamības gadījumā veikt remontu. Konstatējot bezdarbību, atzīstams, ka zaudējumi apdrošinātās personas īpašumam, ir cēloniskā sakarā ar atbildētāja bezdarbību, kas attiecīgi ir par pamatu zaudējuma atlīdzības piedziņai.

[8] Apdrošināšanas līguma likuma 45. panta pirmā daļa noteic, ka apdrošinātājam, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, ir subrogācijas tiesība, izņemot personu apdrošināšanas gadījumus.

Ar lietā iesniegto tāmi, kurā aprēķinātas zaudējuma izmaksas, un maksājuma uzdevumu prasītājs ir pierādījis, ka ir novērtējis appludinātā dzīvokļa īpašumam radīto zaudējuma apmēru un attiecīgi ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību 621,11 EUR apmērā.

Attiecībā par atbildētāja argumentu, ka apdrošinātājs nav iesniedzis pierādījumus par priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā, tiesa norāda, ka saskaņā ar paša atbildētāja sastādīto aktu par konstatētiem bojājumiem, fotogrāfijām un lietā iesniegto tāmi lietā ir iesniegti pierādījumi, kādi bojājumi un kādā apmērā ir radīti nekustamajam īpašumam.

Lai personai būtu tiesības uz zaudējuma atlīdzību, tiesai ir jākonstatē tās apmērs, nevis pierādījumi, ka apdrošinātā persona pēc avārijas ir veikusi remontu, jo zaudējumus rada nevis remonta izdevumi, bet dzīvokļa appludināšanas fakts.

Arī Senāts ir atzinis, ka naudas līdzekļi, kas nepieciešami iepriekšējā mantiskā stāvokļa atjaunošanai, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis cietušā esošās mantas samazinājums, proti, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā. Tāpēc, apstāklim, vai norādītais stāvoklis reāli ir ticis atjaunots, cietušajam veicot attiecīgus mantiskus ieguldījumus, nav izšķirošas nozīmes, un tas nevar būt pamats tiesību aizskārēja atbrīvošanai no civiltiesiskās atbildības jeb zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKC–7/2016 11.2.2.punkts*).

Vadoties no minētā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[9] Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenama prasītāja samaksātā valsts nodeva 93,17 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājam atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 189.-193., 195., 204.[1], 250.[26], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu AAS "Balta", reģistrācijas Nr.40003049409, zaudējumus 621,11 EUR un tiesas izdevumus 93,17 EUR, kopā 714,28 EUR (septiņi simti četrpadsmit euro 28 centi), kas iemaksājami AAS "Balta", reģistrācijas Nr.40003049409, pārstāvja SIA "Julianus Inkasso Latvija" norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793, AS "Swedbank".

Atzīt AAS "Balta", reģistrācijas Nr.40003049409, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās summas.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese Aiga Freimane